

Razgovarao **Paulo GREGORVIĆ**

Prodaja TDR-a bi pred multinacional

Plinio Cucurin: Sva moja ulaganja u ovom trenutku usmjerena su u razvoj Bala

Kada, pod kojim uvjetima i čijim novcem ste stekli 127.200 dionica TDR-a, danas Adris grupe čija je tržišna vrijednost 462 milijuna kuna? Od jeseni 2002. godi- ne niste kupili niti jednu dionicu Adris grupe. Jesu li i Vama preskupe ili ulažete u isplativije investicije?

- Ne postoji nikakva tajna niti imam razloga skrivati bilo što u vezi sa stjecanjem dionica društva u kojem sam zaposlen od 1981. godine. Prilikom pretvorbe Tvornice duhana Rovinj krajem 1990. godine svim je zaposlenicima jednokratno utvrđena plaća, a zaposlenicima radne zajednice, u kojoj sam ja radio, plaća je bila za 50 posto niža u odnosu na plaće radnika TDR-a te smo s njom stekli pravo na upis dionica s popustom sukladno ondašnjem zakonu. Zbog nesnalaženja i nepoznavanja svih značajki dioničarstva, Statutom je bio zabranjen promet dionicama na rok od tri godine, a u slučaju prometa dionicama pravo prvokupa imalo je Društvo, odnosno postojeći dioničari. Treba reći da je to bilo vrijeme raspada i gubitka tržišta bivše Jugoslavije na kojem smo ostvarivali dvije trećine prihoda, a bez mogućnosti brze preorijentacije na druga tržišta, uključivo i hrvatsko na kojem je TDZ s oko tisuću zaposlenih bio dvostruko jači od nas. Jedini način da u takvim uvjetima zadržimo, ali i stimuliramo radnike te ostali stručni kadar koji su tada činili vodstvo TDR-a da daju maksimalan doprinos u radu da bismo prevladali tadašnju krizu, bio je da im jamčimo budući dobitak u vidu dionica čija će vrijednost ovisiti prvenstveno o uspješnosti njihova rada i poslovanja tvornice. Tako je nakon isteka zabrane prometa dionicama, stečene vlastite dionice Društvo u više navrata nudilo na prodaju zaposlenicima s odgodom otplate, a tek potom ostatak dionica nuden je osobama na ugovor (menadžerima) uključivo i članovima Upravnog odbora, čiji sam član od 1990. godine. Pritom je kupoprodajna cijena tih dionica bila uvijek najviša cijena koja je postignuta kupoprodajama među zaposlenicima. Dionice su svi u pretežitom dijelu otplaćivali od pripadajućeg stimulativnog dijela, odnosno nagrade. Ista pravila i uvjeti stjecanja dionica dakle vrijedila su za mene kao i za ostale članove Upravnog odbora, odnosno osobe koje su početkom devedesetih sklopile menadžerske ugovore s tvornicom, ali nepovoljnija u odnosu na druge zaposlenike. Naime, prema ugovoru o radu, dionice članova Uprave društva služile Društvu kao jamstvo za njihov rad, što u praksi znači da se ne mogu opteretiti niti otuđiti bez suglasnosti Društva. To pravilo ne vrijedi za vlasnike dionica koji nisu članovi Uprave. Nakon 2002. godine, nisam prodavao dionice, mada im je u nekim razdobljima tržišna vrijednost prelazila i 4.500 kuna. Također, dio svojih dionica bez prava glasa zamijenio sam s onima s pravom glasa, i one imaju tretman dionica kojima Društvu jamčim za svoj rad. Nisam prodavao ali sam darivao svoje dionice i to prošle godine u značajnom iznosu za gradnju školske sportske dvorane u Balama.

Kanfanar - 118 milijuna eura za 900 radnih mjesta

- Novi pogon u Kanfanaru započeo je s radom. Kada će uslijediti prenamjena dosadašnjih tvornica u Rovinju i Zagrebu?

- Proizvodnja u Kanfanaru se postepeno uhadava, ali još ima dosta posla vezano uz unutrašnje i vanjsko uređenje, izgradnju infrastrukture i slično. Sama investicija do sada iznosi oko 118 milijuna eura, a njome je osigurana zaposleno-

st za oko 900 radnika. Pored vremene tehnologije, nove i racionalnije proizvodne procese i slično, čemu stari pogoni za proizvodnju duhana u Zagrebu i Rovinju nisu mogli udovoljiti. U suprotnom, da se nismo opredijelili za ovu opciju, naš budući razvoj još bi se određeno vrijeme mogao temeljiti na većem i intenzivnijem korištenju postojećih resursa, prvenstveno radne snage, odnosno odvijao bi se na račun na-

svog rodnog mjesta, stvoriti uvjete za razvoj posebno turizma i poljoprivrede jer tamo su upravo idealni uvjeti za to, ali i drugih djelatnosti vezanih uz turizam. Svojim primjerom želim pokazati da svaka promjena koja donosi napredak započinje malim koracima i pomacima u središtu kojih stoji čovjek, njegova volja i odlučnost da pokrene te promjene. Zato su moja ulaganja, materijalna i ona druga nematerijalne prirode u ovom trenutku usmjerena prema razvoju Bala.

- Koji je, po Vama, najizgledniji mogući scenarij s redovnim dionicama Adris grupe kada u 2007. počne slobodno trgovanje? Slijedi li (ne)prijeteljsko preuzimanje nalik na ono u slučaju Plive, hoće li ih preuzeti Uprava Adris grupe i skupina dioničara ili će pak postojeća struktura bit zadržana, ali će u vlasničku strukturu ući institucionalni investitori: mirovinski i investicijski fondovi, banke i osiguravajuća društva?

- Oko dionica i dioničara Adris grupe stvorila se velika fama praćena raznim spekulacijama, a promet dionicama Adris grupe odvija se od prvog dana transparentno i prema unaprijed dogovorenim pravilima. Uvrštavanjem Tvornice duhana Rovinj, danas Adris grupe, u kotaciju JDD (javnih dioničkih društava) uvrštene su sve dionice, kako prioritetne tako i redovne. Promet redovnim dionicama (onima s pravom glasa) moguć je od prvog dana uvrštenja u kotaciju, a budući da su se svi vlasnici redovnih dionica usaglasili o načinu prometa on se odvijao isključivo prema pravilima koja su utvrđena višestranim obveznim ugovorom. Istekom ugovora veći dio dioničara suglasio se s nastavkom istih pravila, a manji dio je izabrao autonomno ponašanje. U pogledu scenarija trgovanja tim dionicama u budućnosti moguće je da se on odvija kao i s ostalim dionicama. Međutim, polazeći od ponašanja dioničara i njihovog odnosa prema Društvu, ne samo u posljednjih nekoliko godina već i duže, ostavljam da sami prosudite koji su scenariji najizgledniji.

- Hoćete li ubuduće moći spriječiti šverc cigareta ili smatrate da je to posao državnih institucija, a ne proizvođača cigareta? Tko i na koji način šverca cigareta TDR-a na području Hrvatske, a tko na prostoru bivše Jugoslavije?

- Borba protiv nelegalne trgovine cigaretama nije i ne može biti posao TDR-a, prvenstveno je to zadaća nadležnih državnih institucija s kojima smo do sada, a i ubuduće ćemo surađivati jer je naš prvorazredni interes spriječiti i onemogućiti šverc cigareta. Naime, šteta koja tom nelegalnom djelatnosti nastaje za državni proračun je velika, ali i za nas kao proizvođača također, zato poduzimamo sve što je u okviru naših mogućnosti da to spriječimo. Međutim, šverc se može spriječiti samo organiziranim i sustavnim akcijama nadležnih državnih tijela, suradnjom s

međunarodnim tijelima i službama susjednih država. Što se nas tiče, pri izvozu se strogo držimo zakonskih propisa, sve su isporuke pod kontrolom do graničnog prijelaza, svaka kutija cigareta ima markicu sa serijskim brojem prema kojem se može ustanoviti inozemni kupac. Naša poslovna politika je jasna i odlučna, TDR ne olakšava i ne podupire nelegalnu trgovinu pa spremnost na suradnju s nadležnim institucijama koje provode aktivnosti na suzbijanju i sprječavanju šverca nikada nije bila upitna. Kao primjer mogu navesti slučaj u kojem smo mi iz TDR-a aktivno surađivali s nadležnim tijelima jedne europske države u postupku razotkrivanja mogućih kanala nelegalne trgovine cigaretama i „pranja novca“. Slučaj je okončan, vjerujem da smo pomogli u rasvjetljavanju ove istrage, a u tu suradnju ušli smo bez ikakve dileme i straha.

Borba protiv nelegalne trgovine cigaretama nije posao TDR-a

- Ipak, dio radnika nije prihvatio rješenja koja im je ponudila Adris grupa. Žalite li za nekim potezima koje ste učinili u tom slučaju ili propustili učiniti?

- Ne, stvarno ne znam što se propustilo, odnosno nije učinilo da bi se osigurala skrb za sve radnike. Pitam se može li se nakon svega što smo ponudili i učinili govoriti o socijalno neosjetljivom poslodavcu, nekome tko zagovara »divlji kapitalizam«, profiterima koji se bogate na račun zaposlenika? Da

ših zaposlenika, što dugoročno gledano ne bi dalo željene rezultate. Odluka o prenamjeni pogona u Zagrebu i Rovinju još nije donesena.

- Zar niste mogli drugačije riješiti slučaj TDZ-a i status njihovih nezadovoljnih radnika?

- I ovom prilikom moram naglasiti da su razlozi zatvaranja pogona u Zagrebu i Rovinju čisto ekonomske prirode, radi potreba restrukturiranja i stvaranja uvjeta za efikasniju i jeftiniju proizvodnju, a ne radi nekakve zarade na prodaji nekretnina o čemu se špekuliralo u medijima. Pritom, ova odluka nije donesena bez prethodnih razgovora i dogovora sa zaposlenicima, koji su putem zaposleničkog vijeća i sindikalnih središnjica još 2004. godine bili obaviješteni o namjerama preseljenja proizvodnje, a potom su vođeni pregovori o otpremninama za one radnike koji nisu željeli promijeniti mjesto rada, odnosno napustiti Zagreb. Dakle, u ovom slučaju se ne radi o otpuštanju viška radnika već je za sve zaposlenike TDZ-a i TDR-a osiguran posao u Kanfanaru, a za one koji to ne žele, ali samo iz TDZ-a, osigurane su najviše prosječne otpremnine ikada ispla-

ćene u Hrvatskoj, u iznosu od oko 365 tisuća kuna bruto, što je daleko više od prava jamčeni- h Zakonom i Kolektivnim ugovorom. Za 40 radnika osiguran je posao i u Zagrebu, a interes je iskazalo samo njih dvadesetak. Ponuđeni su i drugi načini skrbi i pomoći radnicima u nalaženju novog posla, preseljenju ili pri pokretanju vlastite poslovne aktivnosti, što je dio zaposlenika i prihvatio, a da je bilo drugih inicijativa radnika i o njima bi se pregovaralo i vjerojatno našlo odgovarajuće rješenje.

Svakodnevno doživljam uvrede od pobunjenih radnika

- Ipak, dio radnika nije prihvatio rješenja koja im je ponudila Adris grupa. Žalite li za nekim potezima koje ste učinili u tom slučaju ili propustili učiniti?

- Ne, stvarno ne znam što se propustilo, odnosno nije učinilo da bi se osigurala skrb za sve radnike. Pitam se može li se nakon svega što smo ponudili i učinili govoriti o socijalno neosjetljivom poslodavcu, nekome tko zagovara »divlji kapitalizam«, profiterima koji se bogate na račun zaposlenika? Da

Da bi kapitulacija Inim kompanijama

RAZGOVOR

U ovih nekoliko godina Adris grupa bit će jedan od najvećih investitora u hrvatsko gospodarstvo s više od 500 milijuna eura ulaganja
• Da smo stvarno onakvi kakvim nas se želi prikazati, zar ne bismo nakon ponude koju smo dobili od jedne multinacionalke jednostavno prodali TDR, spremili ili uložili novac i ostatak vremena posvetili ostalim aktivnostima Adrisa? A nismo to učinili samo iz razloga što ponuda nije sadržavala jamstvo nastavka proizvodnje u Hrvatskoj. Bez obzira na sve bogatstvo koje bismo tom prodajom stekli, prihvaćanje nije dolazilo u obzir jer bismo time iznevjerili povjerenje naših zaposlenika, njihovih obitelji, pa i šire zajednice

Međutim, bez obzira na velike štete koje je izazvalo zauzimanje tvornice u Zagrebu, negativan publicitet koji radi toga trpimo, a i osobne neugodnosti i uvrede koje gotovo svakodnevno doživljavam od pobunjenih radnika i dalje smatram da smo donijeli dobru odluku kada smo odlučili koncentrirati proizvodnju u Kanfanaru. To nije pitanje profita već je to pitanje naše odgovornosti za opstanak proizvodnje u Hrvatskoj koja zapošljava više od 1.200 radnika, a posredno, preko kooperanata i više tisuća ljudi. Nije cilj uprave Adrisa zatvoriti pogone da bi netko od dioničara bio bogatiji, već poduzeti sve da unaprijedimo proizvodnju i osiguramo zaposlenost.

- Stalno postoji sumnja u privatizaciju TDZ-a, treba li je dalje istraživati?

Iz nalaza državne revizije jasno je koji su propusti učinjeni u tijeku pretvorbe i privatizacije TDZ-a. Adris grupa u tome nije sudjelovala te ne želim komentirati te propuste. Iz priopćenja državnog odvjetništva proizlazi da je ono postupilo po nalazu državne revizije, te da su svi postupci okončani. Što se privatizacije TDR-a tiče, ona je provedena zakonito i bez ikakvih mrlja. To je potvrđeno i nalazima Državne revizije. Štoviše, ostvareni su svi ciljevi radi kojih se uopće ulazi u privatizaciju, povećana je proizvodnja, zaposlenost, efikasnost i konkurentnost, od male nacionalne kompanije postali smo regionalna kompanija s prepoznatljivim brandovima i proizvodima koji se mogu mjeriti s najboljim svjetskim markama. O tome je li zakonski model po kojem su u Hrvatskoj provedene privatizacije bio dobar, pravedan... ne mogu suditi, ali ni za to odgovarati ni ja niti zaposlenici i dioničari Adrisa već oni koji su taj model postavili.

Sindikalni tribuni i političari umiješali su se između Adrisa i radnika TDZ-a

- Je li se po Vašem mišljenju netko umiješao između Adris grupe i radnika TDZ-a te ih svojim djelovanjem doveo u ovu naizgled bezizlaznu situaciju?

U slučaju TDZ-a se radi o odnosima između poslodavca, na jednoj strani, koji voden nužnostima strukturnih prilagodbi čini legitimne i opravdane poteze s ciljem dugoročnog opstanka na tržištu i, zaposlenika, na drugoj, koji ne moraju razumjeti i odobravati te poteze, ali koji zato imaju

mehanizme i mogućnosti koje im jamči Zakon o radu, kolektivni ugovor i sustav pregovaranja da se izbore za svoja prava. Tko i zašto se umiješao i svojim djelovanjem izmanipulirao i naštetio radnicima, samo djelomično je vidljivo, sindikalni tribuni radi medijske pažnje i samopromocije, predstavnici političkih stranaka koji koriste ovu situaciju da se „operu“ od „mangupa u vlastitim redovima“, krajnje lijevi i krajnje desni... Znakovito je da je malo sindikalnih središnjica podržalo ovo zauzimanje pogona i primjenu revolucionarnih metoda. Osobno smatram da je nezadovoljstvo grupe radnika vješto iskorišteno za pokušaj ostvarivanja drugih ciljeva, a da pritom nije meta Adris već je to netko drugi, prije svega država i njene institucije. Nedvojbeno je da se greške i propusti u pretvorbi i privatizaciji ne mogu ispravljati na ovakav način, blokadom i okupacijom proizvodnih pogona, otežavanjem ili onemogućavanjem drugih da rade svoj posao, kršenjem zakona i u isto vrijeme stalnim vršenjem pritiska na državne institucije, dizanjem kaznenih prijava ukoliko te institucije ne postupaju po zahtjevima nositelja ove pobune. Zato se ovdje ne radi o skrbi za sudbinu radnika koji ne žele napustiti Zagreb radi promjene mjesta rada ili primiti ponudene otpremnine, već o pokušaju uvođenja izvaninstitucionalnih metoda kojima je cilj ugroziti dostignuti stupanj demokracije

je i vladavine prava u našoj zemlji.

- Kad će po vašoj procjeni biti riješena kriza u Zagrebu?

Kako se radi o izvršenju sudske odluke, očekujem da se u skladu s njome i rokovima koje ona predviđa, uskoro riješi neovlašteno zauzimanje pogona u Zagrebu.

- Zašto Adris grupa nikad nije provela najavljeni prijenos dionica u TDZ-u, odnosno isplatila otpremninu od 2.300 kuna za svaku dionicu Tvornice duhana Zagreb, a što je izglasano na Glavnoj skupštini TDZ-a?

Skupština TDZ-a izglasala je prijenos dionica (squeeze out). Međutim, skupina malih dioničara osporila je ovu odluku te se predmet nalazi na drugostupanjskom rješavanju na Visokom trgovačkom sudu, nakon što je Trgovački sud u Zagrebu odbacio njihovu tužbu kao neosnovanu. Nakon pravomoćne presude Visokog trgovačkog suda bit će moguće odluku provesti u sudskom registru te izvršiti isplatu utvrđene otpremnine.

U Srbiji i Crnoj Gori suočavamo se s velikim problemima

- Je li poslovanje TDR-a i Adris grupe u 2005. i 2006. u znaku stagnacije ili blagog pada? Kako potaknuti novi rast TDR-a i hoće li to donijeti najavljeni izlazak na odabrana europska tržišta u 2007. i na ona izvan Europe?

Rezultati poslovanja Adris grupe u 2005. godini su u okviru naših planova i očekivanja. Prodaja u inozemstvu u posljednje dvije godine je stabilna, i u prvih šest mjeseci ove godine ostvareni su dobri rezultati. Strateški je cilj TDR-a unaprijeđenje pozicije na postojećim tržištima, na tržištima zemalja članica EU-a, te na tržištima Bliskog istoka. Za značajnije iskorake na ta tržišta potrebno je osigurati dostatnu proizvodnju i stabilnost opskrbe, što će se realizirati korištenjem punih kapaciteta u Kanfanaru. Tržišni udio TDR-a u susjednim zemljama je stabilan s daljnjim trendom rasta. Međutim, ne krijemo da se, osobito u Srbiji i Crnoj Gori suočavamo s velikim problemima koji su vezani uz pristup tržištu i kanale distribucije. Naime, kupnjom tamošnjih tvornica, naša konkurencija je od nadležnih državnih tijela ishodila cijeli niz ustupaka

planova za njihovu realizaciju, krenuli u vrlo intenzivne investicijske zahvate. Potpuno su preuređeni i obnovljeni objekti Eden, Crveni otok, Blesička, Amarin, Petalon i Belveder kojima je povećan broj zvjezdica, obogaćena ponuda i sadržaji. Od 2004. do kraja ove godine bit će uloženo 918 milijuna kuna, a namjera je da do kraja 2009. godine uložimo još dodatnih, približno dvije milijarde kuna čime ćemo odrediti Rovinji i Vrsar dignuti na razinu od četiri zvjezdice. Kada se ovi planovi realiziraju dio istarske i hrvatske turističke ponude bit će znatno unaprijeđen, stvoreni uvjeti za produžetak turističke sezone i dolazak gostiju veće platežne sposobnosti.

- Adris grupa je proteklih godina izgubila na svim važnijim javnim natječajima na kojima se pojavila: za Treći program HTV-a i pri privatizaciji duhanske industrije na prostoru bivše Jugoslavije. Je li tome razlog loša poslovna strategija ili prevelik apetit? Vjerujete li da postoje realne šanse za vaše uključivanje u privatizaciju Croatia osiguranja?

Moram vas demantirati, Adris grupa je sudjelovala samo na nekim od spomenutih natječaja, primjerice za dodjelu koncesije za Treći program, dok smo za najveći dio tih projekata pokazali interes i ostali samo na tome. Zašto? Pa iz jednostavnog razloga što u procjeni i donošenju odluke o tome da li ići u određenu akviziciju ili investiciju moramo sagledati dugoročnu održivost i opstojnost takvog pothvata. Nemojte zaboraviti da Adris nije u vlasništvu jedne osobe, jedne obitelji ili nekog investicijskog fonda. Vlasnici Adrisa koji drže više od 60 posto vlasničkog udjela mali su dioničari, njih više od 500 s konkretnim imenima i prezimenima, naši suradnici, ljudi koji su do tog vlasništva došli radom i odricanjima, njihova sudbina i budućnost vezane su uz Adris. S tom spoznajom i svijesti o tome donosimo odluke pri ulasku u nove projekte, a s tim se ne kocka i ne ulazi u rizične pothvate. Zato je odgovornost menadžmenta Adrisa u odnosu na dioničare, rekao bih, specifična i drukčija nego odgovornost menadžmenta društava čiji su većinski vlasnici dioničari s burze ili društava u kojima je vlasništvo koncentrirano u jednoj osobi. Isto tako, ne želimo se zaduživati i na taj način opteretiti naše dioničare. Također, sve što smo do sada stekli imamo namjeru očuvati i unaprijediti, jer mi nismo u te akvizicije ušli radi toga da se okoristimo onim što smo tamo zatekli i u povoljnom trenutku vođeni motivom profita, to prepustimo nekome drugom. Naprotiv, naš je cilj, kako u turizmu, a tako i u duhanskom poslu, trajniji opstanak na tržištu, podizanje kvalitete i razine proizvoda i usluga, uvođenje svjetskih standarda poslovanja i stvaranja uvjeta za daljnji razvitak našeg sustava. Prema mojim procjenama, u prethodnoj i ovoj godini, a vjerojatno i u iduću tri godine Adris jest i bit će zasigurno jedan od najvećih investitora u hrvatsko gospodarstvo s više od 500 milijuna eura ulaganja. Spomenuta ulaganja bitno će pridonijeti otvaranju novih radnih mjesta, povećanju izvoza i povećanju, odnosno poboljšanju hrvatske turističke ponude.

- A Croatia osiguranje? I nadalje ostajemo zainteresirani za Croatia osiguranje.

- Kako Adris danas gleda na prodaju ili strateška partnerstva u duhanskom biznisu? Pregovara li s kime?

Adris grupa je otvorena za razgovore o strateškom partnerstvu koje podrazumijeva osiguranje opstojnosti proizvodnje duhana i cigareta u Hrvatskoj. Na takvog potencijalnog partnera još nismo naišli.

U turizam Rovinja i Vrsara uložiti ćemo dvije milijarde kuna

- Adris je najavio ulaganje više od dvije milijarde kuna u hrvatski turizam. U što i kojim roku?

Adris je od 2001. godine vlasnik hotela u Rovinju i Vrsaru, imamo 22 objekta. Sve su to hoteli koji su nakon kupnje od dotadašnjih vlasnika zatečeni u vrlo lošem stanju. Zato smo nakon pripreme odgovarajućih projekata i prihvaćanja

Adris grupa nije sudjelovala u pretvorbi i privatizaciji TDZ-a

Kajinu nismo nikad dali povoda za obračun s nama

- Što je, po Vašem mišljenju, razlog da se Damir Kajin tako često obračunava s TDR-om i koliko su njegovi stavovi realni?

Mislim da to pitanje ipak morate uputiti gospodinu Kajinu. Ja stvarno ne znam zašto se on tako često, kako kažete, obračunava s TDR-om. Ono što mogu reći da se nikad nismo trudili dati mu povoda za to, niti smo imali neposrednih ili izravnih kontakata u kojima je uvaženi saborski zastupnik na bilo koji način došao u sukob s Upravom Adrisa. Radi se o osobi koja u Hrvatskom saboru zastupa interese građana Istarske i Primorsko-goranske županije, među kojima su zaposlenici i dioničari Adris grupe. Zato sam siguran da kao odgovoran političar, bez obzira na povremene napade na nas vodi računa o činjenici da Adris u tim županijama osigurava posao za oko 2.000 osoba i da iz tih županija ima preko 5.000 dioničara, da u Istarskoj županiji sudjeluje u robnom izvozu s više od 12 posto te da sudjeluje u budžetima, kako županije tako i općina i gradova s oko 70 milijuna kuna godišnje čime bitno utječe na gospodarsko stanje i kretanja u našoj županiji. No, živimo u demokratskom sustavu, u kojem svatko ima pravo na vlastito mišljenje i javne iskaze.

je tome tako, zar bismo dopustili zauzimanje TDZ-a ili bismo jednostavno angažirali zaštitare i riješili problem pred nekoliko mjeseci što bi danas bila zaboravljena epizoda i ovog »stučaja« više ne bi bilo? Da smo stvarno onakvi kakvim nas se želi prikazati, zar ne bismo nakon ponude koju smo dobili od jedne multinacionalke jednostavno prodali TDR, spremili ili uložili novac i ostatak vremena posvetili ostalim aktivnostima Adrisa? A nismo to učinili samo iz razloga što ponuda nije sadržavala jamstvo nastavka proizvodnje u Hrvatskoj već bi po svoj prilici, vrlo brzo nakon preuzimanja ta proizvodnja »odselila« u neko bliže ili dalje određeno gdje je radna snaga znatno jeftinija nego kod nas. Bez obzira na sve bogatstvo koje bismo stekli tom prodajom, prihvaćanje te ponude nije dolazilo u obzir jer bi značilo svojevrsnu kapitulaciju i jer bismo time iznevjerili povjerenje naših zaposlenika ali i njihovih obitelji, pa i šire zajednice. Kako bismo nakon toga pogledali u oči svojim susjedima, prijateljima, poznanicima ili bilo kome drugima? Nikada osobno bogaćenje i stjecanje nije bio moj motiv, a usudim se reći, niti uprave Adris grupe u cjelini.